

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013 în cauza penală privind-o pe

Gurghiș (Baicev) Maria, născută la 20 mai 1991, originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.Gh.Toporceanu 27, ap.35.

Termenul examinării cauzei:

1. 01.06.2011 - 15.05.2012 - prima instanță,
2. 20.08.2012 - 19.12.2012 și 23.07.2013 - 02.12.2013 - instanța de apel,
3. 02.04.2013 - 25.06.2013 și 16.04.2014 - 28.05.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 15 mai 2012, Gurghiș (Baicev) Maria, a fost condamnată în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Gurghiș (Baicev) Maria în beneficiul părții vătămate Narciuc Susana a prejudiciului material în sumă de 14000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Gurghiș (Baicev) Maria, în luna noiembrie 2009, pînă la orele de masă, cu prietenul ei, Lașco Samvel, aflîndu-se în ap.107 din str.Pușkin 44, mun.Chișinău, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns de pe raftul dulapului din dormitor un parfum "Gucci", telefonul mobil de model "Samsung Giorgio Armani" și o maletă, ce aparțineau cet.Narciuc Susana, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 14000 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul M.Scrob în numele inculpatei M.Gurghiș, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că învinuirea adusă de partea acuzării este bazată pe presupuneri, probele administrate de organul de urmărire penală supuse verificării și cercetării în instanță nicidecum nu demonstrează comiterea faptei imputate inculpatei; instanța nu a luat în considerație faptul că telefonul, care se presupune că a fost sustras, i-a fost cadonat inculpatei de fostul prieten al său S.Lașco, care este fratele părții vătămate, în scopul de a relua relația de prietenie cu ea; instanța a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor A.Covalciuc, Gh.Gurghiș, I.Ghedzi, care fiind audiați în instanță au confirmat că din ziua cînd a apărut telefonul la inculpată, ea nu-l ascundea de

S.Lașco, iar ultimul când a fost în ospeție la inculpată, împreună cu tatăl acesteia - Gh.Gurghiș, au reparat încărcătorul acestui telefon; nu s-a luat în considerație nici faptul că cu consimțământul prietenului său, inculpata a împrumutat telefonul cadonat cet.A.Calmîcov, care s-a folosit de el, că telefonul i-a fost cadonat la 11.12.2009, fiindcă în aceeași zi ea, folosindu-se de cartela cadonată de S.Lașco, a încheiat contractul de abonament cu compania „Moldcell”, fapt confirmat prin copia contractului ridicat de la companie; instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate și a martorului S.Lașco, care au afirmat că telefonul a fost sustras în luna noiembrie 2009, când mama lor era în viață, iar inculpata în perioada de timp 10.10.2009 – 14.01.2010, nu a fost în ospeție la ei, precum a fost lăsat fără apreciere și procesul-verbal de percheziție din 17.08.2010, potrivit căruia careva bunuri în apartamentul inculpatei de care aceasta este învinuită că le-a sustras, nu au fost depistate, de unde rezultă că partea vătămată a dat declarații false, în scopul de a-și redobîndi telefonul mobil, care i-a fost cadonat de fratele său inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate, apreciindu-le la justa valoare, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a lui M.Gurghiș în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul M.Scrob care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpată, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise în pct.3 al prezentei decizii.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2013, a fost admis recursul avocatului, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei, pe motiv că instanța de apel, încălcînd cerințele art.414 Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ci doar s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probelor expuse în apel, care o dezvinovătesc pe inculpată, și a dat prioritate probelor care demonstrează vinovăția acesteia.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013, a fost admis apelul avocatului M.Scrob declarat în numele inculpatei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care M.Gurghiș (Baicev) au fost achitate pe art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii. Acțiunea civilă a fost lăsată fără examinare.

7.1. Instanța de apel a constatat că, de către organul de urmărire penală inculpata Gurghiș (Baicev) Maria, este învinuită de faptul că, în luna noiembrie 2009, pînă la orele de masă, cu prietenul ei, Lașco Samvel, aflîndu-se în ap.107 din str.Pușkin 44, mun.Chișinău, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns de pe raftul dulapului din dormitor un parfum “Gucci”, telefonul mobil de model “Samsung Giorgio Armani” și o maeță, ce aparțineau cet.Narciuc Susana, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 14000 lei.

7.2. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, verificînd probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare, și anume declarațiile părții vătămate

S.Narciuc, a martorilor S.Lașco, A.Covalciuc, cât și probele scrise - cererea părții vătămate înregistrată cu nr.2084 la 19.07.2010, procesele-verbale de percheziției, de confruntare, de examinare a obiectului, cât și probele apărării ce confirmă nevinovăția inculpatei, și anume declarațiile inculpatei, a martorilor Gh.Gurghiș și I.Ghedzi, cât și contractual din 11.12.2009 încheiat între inculpată și compania “Moldcell”, dându-le o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, a conchis că învinuirea formulată inculpatei nu și-a găsit confirmare, deoarece lipsește subiectul, cât și latura obiectivă a infracțiunii incriminate, fiindcă reieșind din declarațiile martorului S.Lașco, cât și ale inculpatei, ultima nu a fost în perioada de timp 11.10.2009 - 14.01.2010 în apartamentul părții vătămate, deoarece avea acces în apartament doar împreună cu fratele acesteia din urmă cu care prietenea, care în luna noiembrie 2009 s-a aflat în spital, fapt confirmat chiar și de însăși partea vătămată, și care nu a negat că din ziua externării fratelui său din spital, relațiile lui cu inculpata au încetat, iar chei de la apartament aveau doar membrii familiei lor.

La fel, instanța de apel a considerat că nici procesul-verbal de percheziție nu este concludent dovedirii vinovăției inculpatei, dat fiind că careva din bunurile sustrase la inculpată nu au fost depistate, și nici nu puteau fi, deoarece, reieșind din declarațiile părții vătămate, aceasta a concretizat că în ziua sustragerii dînsa s-a aflat acasă, și că în acea zi fratele său cu inculpata s-au aflat în bucătărie, iar mama lor privea televizorul în odaie, de unde rezultă că inculpata nu a avut acces în odaia părții vătămate, apartamentul fiind compus din două odăi, și sustragerea bunurilor fără a fi observată de persoanele ce se aflau în acel moment în apartament, era imposibilă. Din aceste motive, instanța de apel a apreciat critic atât declarațiile părții vătămate, cât și ale fratelui său, martorul S.Lașco, fiind contradictorii și vin în contradicție cu restul probelor.

De asemenea, instanța a concluzionat că cererea părții vătămate S.Narciuc a fost înregistrată mai bine de 8 luni de la data sustragerii bunurilor și întârzierea depunerii cererii nu a fost motivată de către aceasta, precum nu au fost administrate probe ce ar dovedi că pînă la data înregistrării cererii 19.07.2010, ultima ar mai fi înregistrat și alte cereri de atragere la răspundere penală a inculpatei, și că ar fi deplîns acțiunile reprezentantului organului de urmărire penală pentru neîndeplinirea obligațiilor de serviciu.

Instanța de apel a menționat că nu a fost infirmat de către partea acuzării argumentul apărării, privind dăruirea telefonului mobil inculpatei la 11.12.2009 de către S.Lașco, deoarece în urma dăruirii telefonului, inculpata a încheiat un contract cu o companie de telefonie mobilă, atribuindu-se nr.79272351, cu care se folosește pînă în prezent, și care i-a fost cadonat cu scopul reînnoirii prieteniei dintre ei.

La fel, instanța a considerat că nici procesul-verbal de examinare a obiectului nu confirmă vinovăția inculpatei, deoarece partea acuzării nu a dovedit că IMEI-ul nr.354436906988610 aparținea telefonului mobil de model “Samsuns Giorgiano Armani”, nu au fost prezentate descifrările convorbirilor telefonice, prin care s-ar fi demonstra că inculpata s-ar fi folosit de acest telefon din momentul sustragerii, iar din descifrările convorbirilor telefonice, ce au fost solicitate de la două companii de telefonie mobilă, sînt curpinse datele apelurilor efectuate în zilele de 15.04.2010, 16.04.2010, 23.04.2010 și 16.08.2010, și doar de la o telefonie mobilă, pe cînd a fost solicitată perioada de 01.01.2010-05.10.2010.

Totodată, instanța de apel, în susținerea nevinovăției inculpatei, a reținut declarațiile martorilor Gh.Gurghiș și I.Ghedzi, pe care le-a apreciat ca veridice, deoarece acestea coroborează și se completează prin declarațiile martorului acuzării A.Covalciuc, prin care se confirmă versiunea inculpatei că telefonul mobil de model “Samsuns Giorgiano Armani” a fost făcut cadou ultimei de către S.Lașco, și care a fost folosit de aceasta atât față de ei, cât și persoane terțe.

În concluzie, instanța de apel a statuat că nu a fost dovedit faptul sustragerii de către inculpată a bunurilor părții vătămate – maleta și parfumul, iar telefonul mobil i-a fost dăruit de către fratele părții vătămate, astfel că dreptul de proprietate asupra telefonului mobil, a apărut la inculpată în urma transmiterii benevole și necondiționate de către S.Lașco, dar nu în urma unei fapte infracționale, prin urmare în cauză nu s-a dovedit existența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatei.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de procuratura s.Rîșcani, mun.Chișinău declarată în numele părții vătămate S.Narciuc, instanța, conducându-se de prevederile art.225 alin.(4) Cod de procedură penală, a lăsat-o fără examinare.

8. Hotărîrea nominalizată este atacată cu recurs ordinar de către procurorul D.Tăut care, invocînd temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a achitat-o pe inculpată de sub învinuirea incriminată, deoarece nu a respins probele acuzării aduse în sprijinul învinuirii, care dimpotrivă confirmă vinovăția acesteia, astfel instanța a dat o apreciere eronată și formală de ordin general probelor și circumstanțelor cauzei, bazîndu-se doar pe declarațiile inculpatei, pe cînd vinovăția acesteia se confirmă prin cererea părții vătămate S.Narciuc din 19.07.2010, declarațiile acesteia, a martorilor S.Lașco, A.Covalciuc și actele cauzei - procesele-verbale de confruntare din 11.05.2011 dintre M.Gurghiș și S.Lașco, de examinare a obiectului, prin urmare instanța de apel la adoptarea deciziei a comis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor care, în opinia acuzării, demonstrează vinovăția inculpatei.

9. Avocatu M.Scob în numele inculpatei prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de procuror, a solicitat respingerea acestuia fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii atacate, pe motiv că instanța de apel obiectiv a analizat probele acuzării și a reținut că nici una din acestea nu dovedesc faptul sustragerii bunurilor de către inculpată de la partea vătămată.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul, cu trimitere la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, pe motiv că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii și acesta este expus neclar.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești contestate.

Totodată, după cum rezultă din conținutul recursului, de fapt, procurorul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerînd că instanța de apel incorect a apreciat declarațiile părții vătămate S.Narciuc, a martorilor S.Lașco,

A.Covalciuc și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia recurentului, confirmă vinovăția inculpatei.

La acest capitol, Colegiul reține că conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că instant apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Esențiale, consideră Colegiul și stipulările alin.(3) al art.101 Cod de procedură penală, potrivit cărora nici o probă (indiferent cine o prezintă: partea acuzării ori partea apărării), nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Astfel, opinia autorului recursului, precum că numai probele acuzării sînt pertinente, concludente, utile și veridice, fără ca acestea să fie apreciate în ansamblu și cu probele apărării, la caz, a depozițiilor inculpatei, care a afirmat cu certitudine că telefonul mobil i-a fost făcut cadou de prietenul său la acel moment, care este fratele părții vătămate, a martorilor apărării Gh.Gurghiș și I.Ghedzi, ar însemna încălcarea normei de procedură penală sus-menționată.

Potrivit textului deciziei instanței de apel, conținutul declarațiilor inculpatei, părții vătămate S.Narciuc și a martorilor S.Lașco, A.Covalciuc, Gh.Gurghiș, I.Ghedzi s-au reținut în modul cum au fost depuse nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie instanța de apel apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că acestea nu au format convingerea de vinovăție a inculpatei de infracțiunea ce i-a fost incriminată.

Prin urmare, instanța de apel, în temeiul art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, pe care suplimentar le-a cercetat, audiind inculpata, partea vătămată S.Narciuc, martorul S.Lașco și, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevînd temeiurile care au dus la admiterea apelului, just ajungînd la concluzia că vinovăția inculpatei nu este dovedită. Corectă este trasă concluzia instanței de apel, că acuzarea nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat cert că inculpata a sustras bunurile părții vătămate.

Astfel, din textul deciziei, și anume din partea descriptivă, rezultă că instanța de apel și-a argumentat motivat soluția, și a indicat din care considerente a respins probele aduse de acuzare, și anume declarațiile părții vătămate S.Narciuc și a martorului S.Lașco, din care motiv acestea urmează a fi apreciate critic, de ce plîngerea părții vătămate, procesul-verbal de examinare a obiectului și descifrările telefonice nu pot fi admise ca probă, precum și de ce a luat ca bază declarațiile martorilor Gh.Gurghiș, I.Ghedzi și A.Covalciuc, soluție expusă detaliat la pct.7.2 al prezentei decizii, cînd și în decizia instanței de apel (f.d.243-253), pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Mai mult, instanța de recurs reține că, invocarea în recursul ordinar a dezacordului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi ca temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărîri judecătorești definitive, atît timp cît alte circumstanțe nu sînt invocate.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor, nu au nici un suport legal, fiindcă potrivit prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe

presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal consideră corecte concluziile instanței de apel privind achitarea inculpatei de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii imputate, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii, nefiind prezentate probe certe care ar dovedi vinovăția acesteia.

În atare situație, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui Gurghiș (Baicev) Maria, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun